

A sociálna bublina spľasla

.ivan Sýkora + .spoločnosť + .za slušné slovensko

Iniciatíva Za slušné Slovensko sa vydala na ambicióznu cestu po krajine. Chceme hovoriť s ľuďmi, prečo je dobré ísť voliť v prezidentských voľbách a zároveň počúvať ich názory. Na chvíľu som mal možnosť byť pri tom.

Bratislavský tím Za slušné Slovensko bol na ceste už tretí deň, keď som sa pridala aj ja. V aute vládla výborná atmosféra. Na námestí v prvom mestečku si rozoberáme noviny, dotazníky, zaznejú pokyny, o koľkej sa stretneme a vyrážame.

Stojím uprostred Poltára, no v duchu sa vraciam k predchádzajúcej večernej diskusii v Lučenci. Registroval som budúcu mamičku s manželom či nepočujúcu mladú ženu, ktorej obsah debaty posunkami tlmočila jej kamarátka. Spomenul som si na diváka, ktorý s neskrývanou zlosťou kládol len agresívne otázky. Do reality ma vrátila Jurajova vtipná rada: „A nedaj sa zbiť.“ Hm, mám sa teda báť? Stretnem sa s podobným hnevom aj v Poltári, Tisovci, Kokave nad Rimavicou, Hnúšti či Rimavskej Sobote?

Kým som sa zorientoval, ostatní už boli v akcii. Kubo hlási „beriem si sídlisko“ a rýchlym krokom mizne medzi panelákmi. Vidím, ako dievčence ľahko nadväzujú osobný kontakt a rozprávajú sa s tetami na zástavke. Začínam aj ja. „Dobrý deň, môžem vám ponúknuť noviny, som z iniciatívy Za slušné Slovensko...“ Prvý, druhý, tretí výtlačok. Zrazu som v tom až po uši. Zmocní sa ma nepoznaná túžba prihovoriť sa ďalším. Stretnúť sa tvárou v tvár s neznámymi ľuďmi, ktorí žijú iný život než ja. Je to dôležité.

Počúvam piliara v montérkach, ako sa v ňom pletie zdravý sedliacky rozum s vplyvom konšpiračných teórií. Keď spolu vypisujeme dotazník, jeho odpovede sú, paradoxne, v mnohom totožné s mojimi. Na záver sa ku mne kamarátsky nakloní a spiklenecky povie: „Kotlebu na nich! Všetkých politikov dať k múru a postrieľať.“ Hop, tak v tomto by sme sa nezhodli. Alebo mama s dieťaťom reaguje na výraz „prezidentské voľby“

nekompromisne: „Nebudem voliť Čaputovú pre tých homošov, čo potom z decka vychovajú ďalšieho homoša.“ Onemel som. „Isto pôjdem voliť!“ hlási zas pán so psom, „nechcem, aby bol Kiska ďalej prezident.“

Navzdory mojim predsudkom sa stretávam so záujmom a dostatočným prehľadom. Väčšina ľudí tvrdí, že voliť pôjdu, že je to naša povinnosť. Z odpovedí vyplýva, že nás trápia spoločné problémy: korupcia, zdravotníctvo, odchody za prácou. Cítim spolupatričnosť. Na večernej diskusii v Rimavskej Sobote konštatujem, že som prežil to, čo počuť zo všetkých strán: že treba „opustiť svoju sociálnu bublinu“. Paráda. Tie stretnutia boli obohacujúce a poučné. Prepojili ma s regiónom. Vraciam sa domov, no turné Za slušné Slovensko pokračuje. Je užitočné. Lebo my všetci sme tí, na ktorých sme čakali.

autor je člen iniciatívy [Za slušné Slovensko na Hornej Nitre](#).